

عنوان مقاله:

خاستگاه زیبایی و زیباشناسی در معماری و هنر اسلامی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی معماری اسلامی، میراث شهری و توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد اخلاقی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری در دانشگاه آزاد واحد اسکو

تورج روشنایی - حق التدریس دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسکو

خلاصه مقاله:

در این مقاله قبل از بحث و بررسی هنر و زیباشناسی اسلامی به مفهوم زیبایی در معماری به صورت چکیده چنین پرداخته می شود که زیبایی جاذبه ای است ازلی که هنر پل ارتباط بین آن و انسان است درک زیبایی موهبتی است الهی و پایگاهی ذهنی که به عینیت می انجامد و هنر بدون آن کالبدی است بی روح و خالی از جاذبه و از این منظر معماری آمیزه ای است از تمامی هنرها و بدین ترتیب تجلی روح زیبایی آن که فرآیند معنوی و جلوه ای ظاهری دارد در قالب هرگونه گرایشی تبیین می گردد مباحث فلسفی مربوط در هنر و زیبایی شناسی در میراث فکری و فلسفی اسلامی اندک است در کل حکمای اسلامی به بعد هنری این فلسفه توجه شایانی نکردند هنر اسلامی نتیجه گسترش اسلام و تاسیس تمدن بزرگ اسلامی است زیباشناسی هنر اسلامی از یک طرف محصول غور و تفحص علما و فلاسفه اسلامی در آیات و احادیث است و از سوی دیگر نتیجه نوعی درک شهودی و عمل هنرمندانی است که مغروق در فضا ایمان و اندیشه اسلامی می زیستند هنر اسلامی دستاورد مشترک تمام ملل اسلامی است هنر این ملل نتیجه حضور سنن و دلپستگی های قومی و همچنین روح تعالیم اسلامی است در این مقاله نسبت بین فلسفه و هنر و زیبایی و زیباشناسی هنر اسلامی و معماری و تفاوت هنر الهی و غیر الهی مورد بحث قرار می گیرد

کلمات کلیدی:

زیبایی و زیباشناسی، فلسفه، حکمت و هنر اسلامی و معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552835>

